

**CONSIDERAȚII TEORETICE PRIVIND SINTAGMELE NOMINALE
DIN LEXICUL COMERCIAL RUS**

Zinaida-Tamara, **FEDOT**¹

Abstract

Lucrarea își propune o simplă familiarizare cu „terminologia financiar bancară din limba rusă, pe baza analizei unui corpus de texte, cu referire la îmbinările de cuvinte din acest domeniul economic (mai exact, cel comercial) sintagme ce conțin un component împrumutat din limba engleză.

La o simplă clasificare a acestor sintagme au rezultat formațiuni complexe cu două, trei și chiar patru component. Insa în abordarea acestei teme a sintagmelor cu o componentă împrumutată din limba engleză a fost nevoie de o trecere în revistă a unor considerații teoretice ce au stat la baza clasificării rezultate.

Keywords: lexic comercial, limbaj economic, sintagme nominale, împrumuturi, anglicisme

1. Introducere

Lucrarea de față, fără a-și propune un țel revoluționar, încearcă o simplă familiarizare cu „terminologia financiar bancară din limba rusă (mai precis, cu îmbinările de cuvinte din acest domeniu cu un component împrumutat din limba engleză), încercând să vină în sprijinul traducătorilor ce vor intra în contact cu acest domeniu.

Desigur, o simplă inventariere ori clasificare (semantică și structurală) a acestor sintagme (formațiuni complexe cu două, trei și chiar patru componente) nu poate fi suficientă, abordarea acestei teme necesitând și anumite considerații teoretice.

Corpusul analizat provine din:

1. dicționare:

- СИС-88 – *Словарь иностранных слов*, Москва, 1988;
- ССИС-2000 – *Современный словарь иностранных слов*, Москва, 2000;
- СРЯ-90 – Ожегов, С.И., *Словарь русского языка*, Москва, 1990;
- СТСРЯ-2003 – *Современный толковый словарь русского языка*, Москва, 1988;
- ТСИС – Крысин, Л.П., - *Толковый словарь иностранных слов*

¹ asist.univ.dr. ASE, București, București, România, zinafedot@gmail.com

- Комлев-99 – *Словарь иностранных слов*, Москва, 1999;
- МТТС – *Толковый терминологический словарь-справочник*, Москва, 1991;

2. presa scrisă a perioadei (2001-2008), deci majoritatea exemplificărilor datează din ultimii 10-15 ani:

- * Деловая газета Взгляд (2001-2002)
- * Известия (1999-2003)
- * Независимая газета (НГ) – (2003-2005)
- * Российская Бизнес Газета (РБГ) – (2006-2008)
- * Экономика России (ЭР) – (2004-2005)

În corpusul analizat au fost incluse:

- creații autohtone (rusești) cu sau fără statut neologic (fără nici o componentă împrumutată din limba engleză), folosite în dublete semantice;
- formațiuni calchiate
- formațiuni cu două, trei componente (cu structură analizabilă) din care cel puțin un component este împrumutat din limba engleză.

2. Noțiuni generale de neologie și frazeologie

Schimbările înregistrare de-a lungul timpului la nivelul limbii se datorează unui întreg șir de factori istorici, geografici, sociali, economici. Aceste schimbări evidențiază caracterul dinamic al limbii și justifică apariția unei discipline, **neologia**, a cărei primă sarcină constă în tratarea fenomenelor lingvistice apărute la un moment dat în evoluția limbii, precum și în studierea dinamicii acestora în contextul particularităților zonale și sociale.

În ultimul timp această disciplină a luat amploare prin înfăptuirea politicii de normalizare a limbii, prin întocmirea de dicționare și prin crearea termenilor pe baza apariției conceptelor noi, cu precădere în știință și tehnică. Potrivit lui Pavel Eugeniu, neologia cuprinde noutățile lexicale care au: *posibilitatea de referință pentru definirea ca unități noi și care pot constitui „intrări” în dicționare, fie ca unități simple, fie ca formațiuni sintagmatice* (Eugeniu, 2001:50). În opinia sa, această disciplină vizează:

- Procesele practice (conștiente sau inconștiente) și mecanismele de creare a noilor unități lexicale în cadrul unei limbi;
- Studiul teoretic și aplicativ referitor la inovațiile lexicale, criteriile de recunoaștere, acceptabilitate și difuzare a neologismelor, precum și aspectele sociale și culturale ale acestora;
- Activitățile instituționale organizate sistematic și concentrate pe colectarea, înregistrarea și distribuirea neologismelor în contextul unei politici lingvistice concrete;
- Efortul de identificare a sectoarelor specializate noi sau a celor care necesită intervenții;
- Examinarea dicționarelor sub aspectul noutății (Se are în vedere compararea dicționarelor din punct de vedere neologic și utilizarea lor ca filtre pentru recunoașterea neologismelor).

Din punct de vedere al modului de formare a neologismelor, se pot identifica patru tipuri fundamentale:

1. **Neologisme de formă**. Acestea includ tipurile structurale formate prin derivare (cu prefixe și sufixe), prin compoziție, prin procedee de trunchiere (abrevieri, acronime, sigle) și prin sintagme.
2. **Neologisme de funcții**. Acestea se formează prin conversiuni sintactice (de exemplu, de la substantiv la verb).
3. **Neologisme semantice**, care sunt de trei tipuri: de amplificare a semnificației formei de bază, de restrângere a semnificației formei de bază și de schimbare a semnificației formei de bază.
4. **Neologisme de împrumut**. Cuprind împrumuturile propriu-zise și calchierile (Eugeniu, 2001:57).

Lexicul unei limbi se poate îmbogăți prin intermediul mijloacelor interne (crearea cuvintelor noi cu ajutorul unor cuvinte existente) și al mijloacelor externe (împrumutul cuvintelor din alte limbi). Ținând cont de faptul că există o serie de factori care influențează ponderea cuvintelor introduse prin cele două metode (celor economici și sociali revenindu-le un rol hotărâtor), situația neologismelor din țările în curs de dezvoltare diferă considerabil de cea înregistrată în țările puternic dezvoltate din punct de vedere economic și industrial.

Dacă în primul caz ponderea categoriilor de cuvinte noi se schimbă în mod impresionant datorită numeroaselor importuri, în cel de-al doilea caz, cuvintelor noi, formate prin mijloace interne, le revine o pondere sensibil mai mare.

În țările anglofone industrializate, unde au fost concepute și realizate acela mai avansate tehnici informatice, terminologia din domeniu s-a format în marea majoritate prin mijloace interne. Principalele metode de lucru, identificate până în prezent în sfera terminologiei, sunt: extragerea (dintr-un text) și înregistrarea termenilor conferiți conceptelor; atribuirea unor termeni potriviți pentru noile concepte; teaurizarea noilor termeni; clarificarea conceptelor cu ajutorul definițiilor; standardizarea atribuirii de termeni unor concepte și definiții aferente; consemnarea datelor terminologice (denumirile termenilor, definițiile, contextele, subordonările și supraordonările, asocierile, echivalențele în alte limbi etc.); confruntarea denumirilor sinonime în terminologia multilingvă și stabilirea gradului de echivalare; realizarea și standardizarea sistemului de concepte pentru domeniul de specialitate studiat.

Există situații în care cuvintele împrumutate, care denumesc obiecte și fenomene noi, sunt adaptate cu ușurință în limba țintă, datorită formei care corespunde spiritului limbii „importatoare”: *радио* (<lat. **radiare**), *телевизор* (< теле+lat. **visio**), *спортсмен* (<engl. **sportsman**), *контрабанда* (<it. **contrabando** – *contra* + *bando*), *контражур* (<fr. à **contre-jour**), *диэлектрик* (<gr. **dia**+ engl. **electric**), *грейфер* (<germ. **Greifer**), etc.

În ceea ce privește termenii științifici și tehnici, adaptarea lor este mult mai dificilă, E.V. Lisițina aduce câteva exemple elocvente de astfel de termeni;

- transaction securitisation – **делка по секьюритизации**
- Asset-Backed Securities – **ценные бумаги, обеспеченные активами**
- credit entancement – **повышение кредитного качества** (Lisițina, 2007:26)

În mod normal lexicul limbii ruse s-a îmbogățit prin adaptarea acelor cuvinte, care exprimau concepte noi și care nu dispuneau de cuvinte echivalente în limba receptor. Cu toate acestea, multe dintre cuvintele importate din limba engleză, care au sinonim în limba rusă, dobândesc în timp un înțeles nuanțat față de sinonimul rusesc (Lisițina, 2007:34).

Între cuvintele noi și sinonimele existente într-o anumită limbă se dă o luptă, care poate fi sesizată în disputa dintre specialiștii conservatori și cei care pledează pentru îmbogățirea limbii prin orice mijloace (Eugeniu, 2001:52). În primul caz introducerea unui termen care are sinonim în limba respectivă duce la apariția unor *dublete*. Astfel, în dezvoltarea dinamică a limbii apar nuanțări ale semnificației dintre sinonime, cu cei doi termeni coexistând și favorizând îmbogățirea limbii (Safonova, 2000:7).

Pentru a se statornici și a rezista în vocabularul unei limbi, neologismele trebuie să justifice următoarele cerințe:

- să denumească concepte delimitate, stabile, cu forme explicite și clare, care să păstreze aceleași sensuri în întrebuințări diferite;
- să fie concise,
- să poată fi pronunțate și memorate fără dificultăți exagerate,
- să corespundă regulilor sistemului lingvistic propriu limbii respective;
- să răspundă unor necesități reale;
- să fie adaptate la sistemul fonetic și grafic al limbii;

- să fie în acord cu sistemul conceptual și denominativ din care fac parte termenii respectivi;
- să poată constitui baza unor serii derivate;
- să nu provoace asociații neadecvate și să nu prezinte conotații negative (Safonova, 2000:27-28).

În ultimul deceniu, limba rusă s-a îmbogățit prin adoptarea unor termeni străini, în special a celor de origine engleză, care exprimau concepte noi și care nu dispuneau de termeni echivalenți (*ваучер, пенга, холдинг, маркетинг, сканер, принтер* etc.). Cu toate acestea, au fost împrumutate numeroase cuvinte care aveau sinonime în limba rusă și care, în timp, s-au evidențiat printr-o extindere de sens (*офис* – контора, *инаугурация* – церемония вступления в должность, *босс* – начальник, *саммит* – встреча на высшем уровне, *менеджмент* – управление etc.). Există mai multe tipuri de echivalență semantică între limbajele participante la circulația termenilor: echivalență exactă (adecvată), echivalență forțată (semiadecvată), echivalență inexactă (nonadecvată), echivalență de la simplu la multiplu și non-echivalența (Kacearova, 2006:144).

Împrumutul de cuvinte de origine străină este atât un mijloc de îmbogățire a vocabularului, cât și o necesitate de a intra în contact cu inovațiile din varii domenii. În timp ce vorbitorii se arată prea puțin preocupați de structura actuală a limbii ruse, lingviștii abordează acest aspect dintr-o perspectivă dublă. Ei sunt conștienți de beneficiile îmbunătățirii lexicului prin asimilarea termenilor de origine străină (mai exact engleză), însă privesc acest fenomen al împrumuturilor cu un oarecare scepticism, deoarece știu că acesta poate influența unitatea limbii, iar menirea lor este de a înlătura orice amenințare la adresa integrității limbii literare.

2.1. Locul și rolul frazeologiei în limbă

Nimeni nu poate contesta rolul important jucat de frazeologie în structura unei limbi. Prin *formulele fixe, locuțiunile, unitățile sintagmatice, proverbele și zicătorile sale*, frazeologia devine un tezaur al spiritualității umane și o excepțională sursă de expresivitate. Studiul detaliat al unităților frazeologice poate aduce nenumărate informații utile atât etimologiei, cât și lexicografiei. Lor li se adaugă stilistica funcțională, în cadrul căreia diferențele de natură lexicală și frazeologică sunt cele care deosebesc stilurile sau variantele funcționale ale unei limbi.

Unitățile frazeologice sunt *îmbinări fixe* de două sau mai multe cuvinte al căror sens nu se deduce în mod direct din sensul cuvintelor componente, ci este, de regulă, echivalent cu un singur lexem atât din punct de vedere semantic, cât și din funcțional.

Exemple:

- **română:** *tras ca prin inel, cu scaun la cap, cu noaptea-n cap, a face din țânțar armăsar*, etc.
- **rusă:** *отправить в отставку* (a demite), *распустить парламент* (a dizolva parlamentul), *внести предложение в вотум недоверия* (a depune o moțiune de cenzură), *досрочные выборы* (alegeri anticipate), *взимать налог* (a percepe impozite), *банковский счёт* (cont) etc.

Aceste combinații stabile de cuvinte (îmbinări fixe de cuvinte) au un sens unitar, ele denumesc un singur obiect, o singură însușire, o singură acțiune, un proces sau un fenomen unic, etc. Fiind echivalente reale sau potențiale ale cuvintelor, frazeologismele îndeplinesc funcția unui singur cuvânt în procesul comunicării verbale.

Într-o abordare mai nouă, frazeologismul sau unitatea frazeologică este „o unitate lingvistică de nomenație secundară (mecanismul de bază fiind metamorfozarea), echivalentă ca semn cuvântului, reproductibilă ca atare, relativ stabilă, caracterizată printr-o corelare constantă dintre un sens unitar frazeologic – figurat, imagistic, sincretic – și o formă sintactică, alcătuită din mai multe elemente, numite componente frazeologice.” (Cojocaru, 2004:130). Încă de la apariția frazeologiei au existat unele divergențe referitoare la încadrarea sa în sistemul lingvistic. Ea a fost atribuită fie lexicologiei, din cauza asemănării dintre unitățile frazeologice și îmbinările libere de cuvinte, fie subordonată sintaxei. Încă nu s-a ajuns la un acord

în ceea ce privește unitățile ce intră sub incidența frazeologiei. Nu se știe cu certitudine dacă proverbele și zicătorile se subordonează sau nu acestei discipline. Cei care susțin că ele ar face parte dintr-o ramură distinctă a frazeologiei (frazeologia *paramiologică*) motivează acest lucru prin faptul că expresiile paramiologice se aseamănă din punct de vedere structural cu o propoziție sau cu o frază, exprimă idei, nu noțiuni, deci nu pot fi echivalente semantic cu frazeologismele.

O primă diferență între îmbinările libere de cuvinte și cele fixe (frazeologice) constă în faptul că cele din urmă sunt simțite ca niște unități aparte, tocmai pentru că în interiorul lor s-a realizat (într-o măsură mai mică sau mai mare) sudura elementelor constitutive (Hristea, 1984:17). Dar pe lângă unitatea lor semantică, frazeologismele se mai caracterizează și printr-o frecvență mult mai ridicată decât a simplelor asociații lexicale cu caracter liber. În cercetarea frazeologiei, lingviștii s-au confruntat încă de la început cu problema găsirii termenului adecvat care să desemneze aceste îmbinări fixe de cuvinte. Fiecare lingvist a propus, însă, o altă denumire pentru astfel de construcții, așa că nu s-a găsit un numitor comun, terminologia în acest caz fiind foarte variată: *îmbinări constante de cuvinte, grupuri sintactice stabile, sintagme stabile, îmbinări lexicale constante, unități sintagmatice, grupuri frazeologice, unități propoziționale nepredicative, frazeme, perifraze, locuțiuni, expresii idiomatice*. În ultimele decenii însă, majoritatea cercetătorilor au preferat să le numească *unități frazeologice* sau *frazeologisme*. Sintagma de *unitate frazeologică* a fost folosită pentru prima dată de către lingvistul francez Charles Bally. De la Bally, această construcție a fost preluată de V.V. Vinogradov și de alți lingviști sovietici, care inițial au tradus-o prin *фразеологическая единица*, iar apoi prin *фразеологизм*. Din rusă, acest derivat a fost împrumutat de mai multe limbi europene, printre care și româna.

Frazeologia este un domeniu foarte bine structurat și cu o tradiție îndelungată în lingvistica rusă. Se poate spune că Rusia a fost o deschizătoare de drumuri în respectivul domeniu întrucât, în spațiul cultural rus, această disciplină s-a constituit ca ramură autonomă în anii '40, acest moment fiind legat de numele marelui lingvist V.V. Vinogradov. Deși acesta este considerat promotorul acestei discipline, el nu este primul care a abordat studiul unităților de nominație, întrucât problema necesității analizei îmbinărilor fixe de cuvinte s-a pus, în mod explicit, în anii '20-'30 în studiile de metodică. Astfel, printre lingviștii care au abordat acest domeniu înaintea lui Vinogradov, pot fi menționați: F.I. Buslaev, A.A. Potebnia, F.F. Fortunatov, A.A. Sahmatov.

Vinogradov a preluat ideea de unitate frazeologică de la Ch. Bally și a aplicat-o materialului lingvistic rusesc, reușind să dezvolte simțitor această ramură a lingvisticii. Vinogradov este lingvistul care a oferit o primă clasificare a frazeologismelor, clasificate ce a devenit un punct de referință în acest domeniu. În funcție de **contopirea semantică a elementelor constitutive** V.V. Vinogradov deosebește trei grupe de frazeologisme (Vinogradov, 1972:178-179):

- **expresii idiomatice** = фразеологические страшения (бить баклуши, собаку съесть).
- **unități frazeologice** = фразеологические единства (*сидеть на мели, плыть против течения, держать камень за пазухой, выносить сор из избы*). Unitățile frazeologice se deosebesc de expresiile idiomatice printr-o structură complexă a sensurilor părților constitutive. În sprijinul acestei idei, Vinogradov dă ca exemple două expresii orale, din registrul colocvial: *вымыть голову, намылить голову* (комунибудь), una având sensul de *a-i trage cuiva o săruneală*, iar cealaltă referindu-se la spălatul propriu-zis al capului cuiva.
- **îmbinări frazeologice** = фразеологические сочетания (*знетущая тоска, плакать навзрыд*). Aceste îmbinări frazeologice nu sunt unități semantice absolute. În interiorul acestora, cuvintele care nu au un sens independent permit substituirea cu un alt termen.

Cea mai nouă tendință în descrierea poliparametrică a unităților frazeologice este cea prezentată de Cercul de la Moscova, care cercetează și clasifică frazeologismele după varii criterii, urmărind astfel furnizarea de cât mai multe informații în vederea realizării dicționarului computerizat al limbii ruse. Actualmente,

modelul care redă cel mai bine semantica acestor unități de nominație este cel propus de lingvistul V.N. Teliia și acceptat de școala rusă contemporană, ca și de reprezentanții școlilor anglo-saxone – așa-numitul model macrocomponential. Sensul frazeologic este dat de două blocuri de informație: blocul denotativ-nominativ și blocul orientat pragmatic (conotativ), format din subunități, cum ar fi cea axiologică, imagistică, emoțională, stilistică. Se observă o discrepanță de percepție în ceea ce privește relația formă-sens. Astfel, unii specialiști susțin că odată intrate în componența construcției, elementele constitutive își pierd conținutul semantic. Alții, însă, consideră componentele frazeologismului simple cuvinte aflate într-un context restrictiv. Abordarea culturologică impune plasarea statutului părții constitutive a frazeologismului undeva pe la mijloc. Așadar, deși integrarea semantică a elementului component este vizibilă, acesta nu își pierde în totalitate caracterul lexical.

În ultima vreme se acordă o deosebită atenție aspectului culturologic al unităților frazeologice, iar imaginea generată de utilizarea unui frazeologism reprezintă o modalitate de evidențiere a potențialului culturologic al acelei construcții. *При создании фразеологической единицы творец отталкивается от той картины мира, которая ему близка, которая ассоциируется с определёнными, зафиксированными в коллективном сознании чертами реальности* (Cojocaru, 2004:161). În sprijinul acestei idei sunt oferite câteva exemple din frazeologia limbii ruse. Astfel, din moment ce în folclorul rus calul sur este socotit un animal stupid, imaginea sa va fi asociată unui om mai puțin înzestrat intelectual: *глуп как сивый мерин* (prost ca un jugan sur), *бред сивой кобылы* (aiureli de iapă sură), *врет как сивый мерин* (minte ca un jugan sur).

2.2. Trăsăturile îmbinărilor de cuvinte fixe (a sintagmelor)

Îmbinările de cuvinte fixe (устойчивые словосочетания) au o serie de particularități semantice, morfologice, sintactice și stilistice.

2.2.1. Particularități semantice

Componentele sintagmelor (frazeologismelor, îmbinărilor fixe) se caracterizează prin stingerea individualității semantice, până la pierderea totală a autonomiei. Există un număr relativ restrâns de îmbinări de cuvinte, care conservă forme arhaice sau regionale, ce nu apar decât în aceste construcții:

Rom: *a da în vileag, a veni de hac, a ține hangul, a da târcoale;*

Rus: *бить баклуши, не зги не видно.*

Dispariția treptată a sensului elementelor alcătuitoare face ca aceste îmbinări de cuvinte să nu poată fi traduse în alte limbi, decât prin expresii idiomatice corespunzătoare (echivalente semantice).

Îmbinările fixe de cuvinte se caracterizează din punct de vedere semantic printr-un sens global, rezultanta semantică a locuțiunii nu reprezintă suma sensurilor componente, ci un înțeles nou, obținut prin contopirea, amalgamarea termenilor după o formulă proprie.

2.2.2. Particularități morfologice

Îmbinările de cuvinte fixe au un caracter mai mult sau mai puțin **fix**, care le conferă aspectul de *sintagmă blocată* sau *construcție înghețată*, care se manifestă prin aceea că, cel puțin unul din termeni nu poate primi determinanți specifici pentru situația sa din îmbinările libere: *scos din cutie* (o cutie mare); *cal de bătaie* (cal sur); *a spăla putina* (o puțină goală).

Această trăsătură face ca posibilitățile combinatorii ale acestor componente să fie suprimate sau reduse. Îmbinările conțin cel puțin un termen invariabil, dar flexibil în îmbinările libere: *numai piele și os* (a cumpărat oase pentru cățel), *cu noaptea-n cap* (noptile albe), *foc de paie* (au aprins focuri de paie) etc.

Variabilitatea termenului poate duce la schimbarea sensului: *a face față* = a se descurca; *a face fețe* = a fi surprins.

O altă trăsătură a îmbinărilor de cuvinte este topica fixă. De asemenea, este exclusă *distanțarea*, adică introducerea între componentele îmbinării a unor elemente străine.

2.2.3. Particularități sintactice.

Este cunoscută importanța criteriului sintactic în clasificarea părților de vorbire. Acest criteriu este tot mai insistent folosit pentru identificarea unităților lexicale, deci și a îmbinărilor de cuvinte. Un rol major în definirea statutului îmbinărilor de cuvinte fixe revine tot unui factor de natură sintactică și anume *contextul*, adică relațiile prin care se leagă de termenii învecinați, fie ca determinant, fie ca determinat. Verbe exclusiv tranzitive se construiesc prepozițional: *a prinde de veste, a băga în seamă*, etc., sau invers, cele a căror recțiune presupune prepoziție, când se află în componența sintagmelor, o pierd: *a ține minte*; rus. *видеть (кого?) брата/ сестру, ни зги не видеть*.

Îmbinările de cuvinte fixe sunt așadar nu numai unități semantice și morfologice, ci și sintactice, deoarece pun în valoare un singur sens (monoreferențiale), iar *din punct de vedere relațional se constituie ca un grup închis, stabil, ale cărui elemente nu suportă comutabilitate sau substituție. În baza sensului unic, ele actualizează o singură funcție sintactică* (Pană-Dindelegan, 1992:79).

2.2.4. Particularități stilistice

Nu trebuie neglijată nici dimensiunea stilistică a sintagmelor (îmbinărilor fixe), considerată parte complexă, implicând nu numai raportul cu celelalte dimensiuni, ci și dintre text și protagoniștii actului lingvistic. Orice act de comunicare poartă amprenta individualității celui care îl elaborează. Alegerea stilistică este o opțiune pentru o singură variantă relațională. Această preferință pentru utilizarea îmbinărilor de cuvinte fixe (sintagme) se explică prin aceea că sunt mai expresive, cu mărci stilistice explicite:

- rom. *A o lua la sânătoasă* = a fugi; *a da apă la șoareci* = a plânge, *a lua parte* = a participa;
- rus. *бежать сломя голову* = быстро; *оказать помощь* = помочь; *принимать участие* = участвовать; *задавать вопрос* = спросить; etc.

Este evidentă funcția expresivă a sintagmelor în raport cu cuvintele simple. Se observă implicarea unei atitudini subiective în conținutul semantic al termenilor unor îmbinări: sarcasm, ironie, tandrețe, etc.

3. Concluzii

Așadar, atât în limba română, cât și în rusă, sinonimia frazeologică este constituită din creații interne (majoritare), împrumuturi din alte limbi și din calchieri după modele străine, în special cele englezești.

Procesul de mataforizare nu poate fi relevat decât prin referirea la o serie de mecanisme sintactice. La origine, cele mai multe îmbinări de cuvinte sunt structuri sintactice libere, analizabile, care au suferit un proces de transformare a funcției denotative în funcție conotativă, printr-un mecanism de destructurare sintactică și neutralizarea relațiilor și a funcțiilor sintactice ale componentelor (Irimia, 1986:28).

În definirea îmbinării de cuvinte și a relației ei cu propoziția (sau cuvântul) nu este un acord deplin între diferitele gramatici. Toți lingviștii recunosc faptul că îmbinarea de cuvinte este compusă din cel puțin două cuvinte de sine-stătătoare, că este organizată după regulile unirii cuvintelor și a formelor sale și exprimă un sens unitar, deși complex. Frazeologia reprezintă un sprijin pentru comprehensiunea modernizării unei limbi. Cel din urmă proces nu se realizează doar prin împrumuturi neologice, ci și prin apariția unui număr mare de unități frazeologice ce au fost împrumutate, calchiate sau create în interiorul limbii. Iar în paralel cu apariția a numeroase frazeologisme neologice, multe îmbinări de cuvinte fixe vechi s-au îmbogățit cu noi sensuri.

Bibliografie generală

- Cojocaru, D.**, 2004, *Frazeologija. Osnovnyje poniatija*, București: EUB
- Eugeniu, P., Rucăreanu, C.**, 2001. *Introducere în terminologie*, București: Ed. Academiei Române și Ed. Agir.
- Evseev, I.**, 1982. *Limba rusă contemporană*, București; EDP
- Hristea, Th.**, 1984. *Introducere în studiul frazeologiei*, București: Editura Albatros
- Irimia, D.**, 1986. *Structura stilistică a limbii române contemporane*, București: Editura Științifică și Enciclopedică 1986
- Kacearova, M.**, 2006, *O novykh tendenciach v razvitiji slovarnogo sostava sovremennogonrusskogo jazyka*, Moskva
- Kostomarov, V.G.**, 1994, *Jazykovej vkus epochy*, Moskva, Pedagogika Press
- Lisițina, E.V.**, 2007, *Anglojzyčnyjt zaimstvovanija i problemy normotvorcestva na finansovom rynke*, în *Finansovyj menedjement*, nr. 1/ 2007
- Pană-Dindelegan, G.**, 1992. *Teorie și analiză gramaticală*, București: Editura Coresi
- Safonova, O.E.**, 2000. *Anglijskij lingvisticeskij komponent v jazykovej situatiji sovremennoj Rossiji*, Moskva
- Telia, V.N.**, 1996. *Russkaja frazeologija*, Moskva
- Vinogradov, V.V.**, 1972. *Russkij jazyk. Grammaticeskoje učenije o slove*, Moskva
- Vinogradov, V.V.**, 1975 *Voprosy izucenija slovosocetaniij*, Moskva
- Vișinescu, V.**, 2003. *Stilistica preseii. Introducere în receptarea discursului mediatic*, București: Ed. Victor